

عنوان مقاله:

روش شناسی تفسیر عقلی در سیره تفسیری امام رضا

محل انتشار:

فصلنامه مشکوه، دوره 33، شماره 3 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

محسن نامجو - دانش آموخته کارشناسی ارشد دانشگاه فردوسی مشهد

مجتبی نوروزی - استادیار دانشگاه علوم و معارف قرآن، (دانشکده تربیت مدرس قرآن کریم مشهد)

خلاصه مقاله:

مسئله پژوهش حاضر، این است که با توجه به شرایط و فضای حاکم بر عصر امام رضا(ع)، آن حضرت از چه روش هایی در تفسیر آیات قرآن استفاده نموده اند؟ در بررسی روایات تفسیری امام رضا(ع)، این نتیجه به دست می آید که آن حضرت، از روش های تفسیری مختلفی مانند قرآن به قرآن، قرآن به سنت، قرآن به عقل، قرآن به لغت در بیان مفاهیم آیات الهی بهره جسته اند. از میان روش های فوق، روش تفسیر عقلی جایگاه ویژه ای در سیره تفسیری آن حضرت دارد. آن حضرت در بحث های اعتقادی و کلامی با فرقه های مختلف کلامی زمان خویش، ضمن استفاده از قرآن به عنوان سند گویای اسلام، توجه ویژه ای به مباحث عقلی داشته اند و در مواجهه با فرقه های کلامی و افکار الحادی مختلف، با استناد به استدلال های قرآنی و تحلیل عقلی آن، وارد بحث شده و مخاطبان را مجاب نموده اند، به طوری که می توان ادعا نمود آن حضرت به لحاظ شرایط خاص عصر خویش از استدلال های عقلی زیاد استفاده نموده اند. همچنین در مناظره و گفتگو با عالمان دیگر ادیان و مکاتب مختلف زمان خود نیز، از عقل برای غلبه بر آنان بهره فراوانی برده اند.

کلمات کلیدی:

سیره تفسیری امام رضا(ع)، روایات تفسیری، روش شناسی تفسیر، تفسیر عقلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1368004>

